

Sygn. akt I C 727/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wniósł do Sądu Rejonowego w Elblągu pozew przeciwko pozwanej Ł. S. o zapłatę kwoty 7.459,47 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu nabytej w drodze umowy cesji wierzytelności od (...) Bank S.A., która to spółka nabyła tę wierzytelność od wierzyciela pierwotnego (...) S.A. z tytułu zawartej umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...) oraz kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 3 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w Elblągu przekazał sprawę według właściwości Sądowi Rejonowemu w Goleniowie.

Przewodnicząca z uwagi na brak podstaw do wydania nakazu skierowała sprawę do postępowania zwykłego, zarządzając jednocześnie poinformowanie stron o terminie rozprawy. Dodatkowo pozwana została zobowiązana do złożenia odpowiedzi na pozew oraz pouczona o możliwych konsekwencjach w przypadku jej niesporządzenia.

Na posiedzeniu jawnym w dniu 10 sierpnia 2016 r. nie stawiała się żadna ze stron, pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie.

Sąd Rejonowy ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 28 grudnia 2015 r. B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Funduszu Inwestycyjny Zamknięty w G. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym oświadczył, iż w dniu 9 czerwca 2003 r. nabył od (...) Bank S.A. wierzytelność wobec dłużnika W. O., wynikającą z umowy o kredyt konsumpcyjny z dnia 12 maja 2003 r., na którą składa się kapitał w kwocie 7.459,47 zł, odsetki w kwocie 2.932,63 zł oraz koszty w kwocie 34,00 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych – k. 5.

W piśmie z dnia 3 sierpnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Goleniowie w odpowiedzi na zapytanie powoda poinformował, iż przed ww. Sądem nie toczyło się postępowanie spadkowe po W. O., jak też nie zostały zarejestrowane protokoły w przedmiocie odrzucenia spadku po zmarłym.

Dowód: kopie pisma z 3 sierpnia 2015 r. – k. 12-13.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu I instancji, w okolicznościach badanej sprawy nie zaistniały przesłanki do uwzględnienia roszczenia.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 i 2 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda

o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W tym miejscu należy podkreślić, iż przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje

w zakresie prawa materialnego. Domniemanie to zastępuje jedynie postępowanie dowodowe i to tylko wówczas, gdy twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwości (por. uzasadnienie SN z dnia 18 lutego 1972 r., III CRN 539/71, OSNCP 1972, z. 7-8, poz. 150). Wobec, więc tego, że działanie art. 339 § 2 k.p.c. nie rozciąga się na dziedzinę prawa materialnego, obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest rozważenie, czy w świetle

przepisów prawa materialnego twierdzenie strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania (tak też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 1999 r., sygn. I CKU 176/97).

W ocenie Sądu roszczenie powoda w okolicznościach sprawy budziło wątpliwości, zarówno z uwagi na niewykazanie przez stronę powodową legitymacji czynnej do występowania w charakterze powoda z wysuwany w stosunku do strony pozwanej roszczeniem, a nadto z uwagi na nieudokumentowanie w żaden sposób istnienia, a tym bardziej i wysokości dochodzonego roszczenia.

W pierwszej kolejności zbadać należało, czy powód w należyty sposób sprostął ciężącemu na nim obowiązкови dowodowemu i wykazał, iż jest uprawniony do żądania od pozwanej kwoty dochodzonej pozwem.

Powód wskazywał, iż powyższą wierzytelność nabył na mocy umowy cesji od (...) Bank S.A.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Powód w niniejszej sprawie, występując jako nabywca wierzytelności, winien zatem wykazać, iż doszło do skutecznego nabycia wierzytelności służącej poprzedniemu wierzycielowi od pozwanej.

Strona powodowa nie przedłożyła w ocenie Sądu żadnych dowodów, z których wynikałoby, że powód nabył przedmiotową wierzytelność. Nadto nie wykazała, iż istnieje roszczenie wynikające z umowy o kredytu konsumpcyjnego, którą według twierdzeń powoda zawarł ojciec pozwanej z pierwotnym wierzycielem.

W okolicznościach badanej sprawy strona powodowa na dowód istnienia dochodzonego roszczenia przedstawiła jedynie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu z dnia 28 grudnia 2015 r.

Przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie mógł stanowić dowodu na istnienie i wysokość roszczenia, ani też na nabycie przedmiotowej wierzytelności przez powoda.

W tym miejscu należy podkreślić, iż zgodnie z treścią art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych. Moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Artykuł 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 z późn. zm.) w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, został uznany przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz za nie niezgodny z art. 20 Konstytucji - /tak wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 r., P 1/10, OTK-A 2011/6/53, Dz.U.2011/152/900/. Tym samym przedłożony przez powoda dokument w postaci wyciągu z ksiąg nie może być w niniejszej sprawie traktowany jak dokument urzędowy i z tego względu nie korzysta on z przysługującego dokumentom urzędowym domniemania, iż stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (domniemania wiarygodności tego dokumentu), które wynika z treści art. 244 § 1 k.p.c. i które skutkuje odwróceniem ciężaru dowodu w sprawie sprowadzającym się do tego, że to pozwany winien obalić prawdziwość tego dokumentu (art. 252 k.p.c.) i wprowadzeniem wyjątku od zasady wyrażonej w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. Tym samym

zawarte w wyciągu z ksiąg powoda oświadczenie, że Z. M. winien zapłacić wskazaną w wyciągu kwotę nie korzysta z domniemania prawdziwości i okoliczności związane z tym roszczeniem winien udowodnić powód. Wobec powyższego sam wyciąg z ksiąg stanowi w niniejszej sprawie jedynie dokument prywatny, a więc jest dowodem tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Jako że pochodzi on od powoda nie może być traktowane inaczej niż

jak oświadczenie przez niego złożone na równi z tym złożonym w pozwie i tym samym istnieje konieczność udowodnienia okoliczności, które takim dokumentem zostały stwierdzone. Dokument prywatny bowiem nie stanowi dowodu istnienia faktu, lecz dowód twierdzenia o fakcie, a w razie przeczenia przez drugą stronę istnieniu danego faktu wymaga powzięcia czynności dowodowych na zasadach ogólnych. Powód zaś oprócz ww. dowodów dla wykazania zasadności swojego żądania, nie przedstawił innych dowodów – tym samym Sąd uznał, iż powód nie udowodnił faktu istnienia roszczenia.

Sumując rozważania i przytoczone okoliczności Sąd doszedł do wniosku, że powód nie wykazał, jakoby był legitymowany do wystąpienia przeciwko pozwanej z żądaniem zapłaty z tytułu obciążających tę ostatnią stronę należności wobec pierwotnego wierzyciela; ponieważ przy tym legitymacja procesowa jest merytoryczną przesłanką powództwa, jej brak po którejkolwiek ze stron uzasadnia oddalenie powództwa i to bez potrzeby prowadzenia dalszych rozważań, co jednak miało miejsce celem uzupełnienia krytyki roszczenia powoda. Powód nie przedłożył także umowy z pierwotnym wierzycielem, a zważyć trzeba, że z twierdzeń pozwu wynika, że był nim (...) S.A.

Dodatkowo zważyć, trzeba, że rozpatrywanej sprawie nie została wykazana legitymacja bierna pozwanej. Powód winien przedłożyć dokument, z którego wynika następstwo prawne po stronie pozwanej. Na tę okoliczność jako dowód powód przedłożył pismo o sygn. akt KMN 41/15 od komornika przy Sądzie Rejonowym w Środzie Wielkopolskiej D. K. zatytułowany „Protokół stanu faktycznego (wyciąg)”, w którym widnieje Ł. S. jako potencjalna spadkobierczyni po zmarłym W. O.. Nadto B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. załączył wraz z pozwem kopię pisma z tut. Sądu, w którym poinformowano powoda, iż przed ww. Sądem nie toczyło postępowanie spadkowe po zmarłym W. O. ani też nie zostały zarejestrowane oświadczenia o odrzuceniu spadku. W ocenie Sądu przedłożone pisma nie mogą stanowić dowodu na potwierdzenie twierdzeń powoda, iż Ł. S. odziedziczyła spadek po zmarłym W. O., w którego skład wchodziła dochodzona pozwem wierzytelność. Powód winien, po zasięgnięciu ww. informacji od prowadzącego postępowanie egzekucyjne komornika oraz Sądu Rejonowego w Goleniowie, przed wniesieniem pozwu ustalić, czy osoba wymieniona w załączniku do wyciągu z protokołu stanu faktycznego z dnia 16 grudnia 2015 r. jest rzeczywiście spadkobiercą po zmarłym W. O.. Samo posiłkowanie się pismem wystawionym przez funkcjonariusza publicznego, jakim niewątpliwie jest komornik, nie stanowi dowodu tego co zostało w nim stwierdzone. Nadto komornik sam wskazał, że wymieniona osoba jest potencjalnym spadkobiercą tzn. że Ł. S. przysługują prawa do spadku z mocy ustawy albo testamentu, jednakże nadal nie wiadomo czy jest to jedyna osoba, która dziedziczy po zmarłym W. O. albo czy do otwarcia spadku nadal przysługiwały jej prawa do spadku.

W tym miejscu należy również nadmienić, że w aktach sprawy przekazanych przez Sąd Rejonowy w Elblągu znajdowało się zaświadczenie z systemu PESEL wygenerowane z urzędu przez ww. organ procesowy. W ocenie Sądu informacje w nim zawarte w żadnym stopniu nie niwelują wątpliwości odnośnie legitymacji procesowej pozwanej, a tym samym nie wpływają na ostateczne rozstrzygnięcie niniejszego postępowania.

Tym samym powództwo w całości należało oddalić, o czym orzeczono w sentencji.

(...)

G., (...)

(...)

(...)

1. (...)

2. (...),

3. (...)

(...)